

**R. P. Ludovici De Ponte E Societate Iesv Meditationes De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1618**

Meditatio 7. De potestate quam Apostolis Dominus dedit, vt facerent,
quod ipse iam fecerat, deque potestate consecrandi, quam habent
sacerdotes, & sacri corporis & sanguinis eius pretiosi sacrificium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60798](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60798)

maturæ considerationis dente mystica
quæ eodem continentur, ruminanda
frangenda.

3. Postquam fregit, dedit Apostolis
ipsis manu communionem dando, sepe
ipsum impartiendo, quo nullum dari
num poterat nobilius aut excellentius
hinc & ipsi ea hoc recipere reueren-
tiam numquam ipsum ut tangere ausi fuissent,
nisi sumere eos Dominus voluisset & fa-
cisset.

MEDITATIO VII.

DE POTESTATE, QUAM APO-
STOLIS Dominus dedit, ut facerent, quod ipse im-
fecerat, deque potestate consecrandi, quam ha-
bent sacerdotes, & sacri corporis & sa-
guinis eius pretiosi sacrificium
offerendi.

1. Considerabo, Dominum, postquam Sa-
cramentum Eucharisticum institui-
set, Apostolis dixisse, *hoc facite in meam*
commemorationem: quibus verbis potesta-
tem eis faciendi dedit, quod ipse fecerat,
infinitam charitatem suam magis magni-
que patefaciens, quod potestatem in ve-
rum corpus ac sanguinem suum non bea-
tis angelicisque spiritibus, sed hominibus
dederit, ut suo nomine facerent, quod ipse
iam fecisset, suamque personam repre-
sentarent. Infinitam quoque liberalita-
tem

tem offendit, dum hanc potestatem minime limitat, nec ad certum hominum numerum astringit, neu certis temporis locique limitibus coercet, sed omnibus sacerdotibus corporis & sanguinis sui, omni loco & tempore, debitis circumstantiis servatis consecrandi potestatem dedit. Humilitatem quoque profundam exhibuit, dum ad finem usque mundi se obligat, ad sacerdotis, etsi improbi, sinistraque cum intentione ad illum verbi gratia conculcandum, indignaeque habendum, consecrantis verba adfuturum.

2. Voluit Apostolos & sacerdotes, hoc facere in passionis suae commemoratio- nem, desiderans ut numquam singulare hoc beneficium mentibus nostris excide- ret, sed perpetuo ipsum agnoscentes, bene- factorem laudemus, excitato sedulo illi: obsequendi desiderio. At quoniam scie- bat, nullum nos illi par reddere posse, quodque infinito redemptionis nostrae pretio responderet, sacrificium nobis de- dit, quod aequè infinitum foret, ut saepe il- lud diuinæ ipsius maiestati offerentes, no- stram aliquatenus gratitudinem demon- straremus.

Voluit hoc mysterium celebrari in he- roicarum, quas viuens moriensque exer- cuit, virtutum, quarum Venerabile hoc Sa- cramentum figura est & imago, memo- riam. Cogitemus ergo, dicere nobis Domi- num,

X

num,

num, *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.*

3. Voluit hoc sacrificium offerri loci sacrificiorum legis veteris. Sacrificium porro est rei alicuius, quam homo Deo illum honorandum, in eius excellentiæ maiestatis infinitæ agnitionem offert, oblatio; atque hæc vel in satisfactionem pro peccatis, vel in gratiarum actionem, vel ad impetrandum ab eo quæ cupimus bona tam temporalia quàm æterna. Hinc patet, quantum Saluatori ob datum nobis sacrificium, quod Mosaica infinitis superat intervallis, idque per meritum, quod quidquid à Patre cœlesti poscimus, impetrare possumus, debeamus.

MEDITATIO VIII.

DE SINGULARI DEI PROVIDENTIA quæ in Sacramenti, huius institutione elucet, ad spiritualiter animas nostras nutriendas.

i. Considerabo, si ad primi parentis sustentationem Deus in paradiso tot diversas creavit arbores, & præsertim ipsum lignum vitæ, quod singulari quadam providentia in medio paradisi plantavit, ea longè eluxit evidentius in dispositione Ecclesiæ suæ, in cuius medio divinam vitam arborem vitæ, sanctissimum ac ve-